

عنوان مقاله:

بررسی ایوان وتلار به عنوان عنصری پایدار بر کالبد معماری بومی گیلان

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

الهام جعفری - کارشناس ارشد معماری

فاطمه رضانی - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

این مقاله ایوان و تلار را به عنوان یکی از عناصر شاخص در معماری برون‌گرای گیلان مورد بررسی قرار داده است. این عنصر یکی از دستاوردهای معماری بومی گیلان است که متأثر از اقلیم و مولفه‌های فرهنگی و اجتماعی بوده است. از جمله ویژگی‌های آن چند عملکردی بودن این فضا است که با ایجاد فضایی نیمه باز نقش مهمی در فراهم آوردن شرایط آسایش اقلیمی و تداوم ارتباط بصری با محیط پیرامون را دارد. ایوان که به عنوان یکی از فاکتورهای تشکیل دهنده الگوی ساخت در منطقه مورد نظر است با قرار گرفتن در یک یا چند جانب از محیط پیرامون فضای مرکزی نه فقط عنصری نمادین بلکه حرکتی هدفمند با در نظر گرفتن اقلیم منطقه بوده است. در طراحی ایوان تناسباتی وجود دارد که علاوه بر جنبه‌های زیبایی شناسانه آنها ایجاد تهویه و سایه اندازی و نیز جلوگیری از نفوذ باد و باران فضایی مطلوب منطبق با نیازهای زیست اقلیمی اسکان را فراهم می‌کند. در این نوشتار سعی بر این است که با ارایه مفهوم پایداری در معماری و بررسی عوامل تاثیر گذار در آن نقش ایوان به عنوان راهکاری برخاسته از دانش بومی که خود از جمله مهمترین موضوعات توسعه پایدار است بررسی شود.

کلمات کلیدی:

معماری بومی گیلان، توسعه پایدار/ایوان/تلار/الگوی ساخت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/214130>

